

สมบัติประจำชาติ ปราสาทมัตสึโมโต้

ทหิมะและกระแสดม
นานกว่า 400 ปีมาแล้ว

ตระกูลผู้สืบทอดตำแหน่งเจ้าครองแคว้นมัตสึโมโต้ 6 ตระกูล 23 รุ่น

	ชาสะ รินโค	ตระกูลอิชิคาวะ (1590-1613)	1. ลาสึมาสะ 80,000 โคลุ*	2. ยาสึนากะ
	ซังโก บิชิ	ตระกูลโอคาซาวาระ (1613-1617)	3. ฮิเดมาสะ 80,000 โคลุ*	4. ทาดาชานะ
	ซานาระะ มุตซุ โบชิ	ตระกูลโทคะรุ่นก่อน (1617-1633)	5. ยาสึนากะ 70,000 โคลุ*	6. ยาสึนาโอะ
	มารุ นิ มิตสึบะ อาโออิ	ตระกูลมัตสึโคระ (1633-1638)	7. นาโอะมาสะ 70,000 โคลุ*	
	กูโรโมชิ นิ ทาเทะ มกโค	ตระกูลโฮดตะ (1638-1642)	8. มาซาโมริ 100,000 โคลุ* (ส่วนของแคว้นมัตสึโมโต้ 70,000 โคลุ*)	
	มารุ นิ ทาชิ โอโมดากะ	ตระกูลมิซึโนะ (1642-1725)	9. ทาดาคิโยะ 11. ทาดานาโอะ 13. ทาดาโมโตะ 70,000 โคลุ*	10. ทาดาโมโตะ 12. ทาดากิยะ 14. ทาดาชินะ
	ซานาระะ มุตซุ โบชิ	ตระกูลโทคะรุ่นหลัง (1726-1869)	15. มิตสึซึกะ 17. มิตสึยาฮาชิ 19. มิตสึโยชิ 21. มิตสึทสึระ 23. มิตสึฮิสะ 60,000 โคลุ*	16. มิตสึโอะ 18. มิตสึมาสะ 20. มิตสึยุกิ 22. มิตสึชิเนะ

*หน่วยปริมาณผลิตผลข้าว

การเข้าชมภายในปราสาท

เวลาเปิดให้เข้าชม: 8.30 ถึง 17.00 น. (เข้าชมภายในบริเวณปราสาทได้ถึง 16.30 นาฬิกา)
 ช่วงวันที่ปิดไม่ให้เข้าชม: 29 ธันวาคม ถึง 31 ธันวาคม (อย่างไรก็ตามควรตรวจสอบเวลาปิดช่วง 1-3 มกราคม)

สำนักงานดูแลปราสาทมัตสึโมโต้

4-1 มาร์โนะอุจิ อำเภอมัตสึโมโต้ จังหวัดนากาโน่ 390-0873
 โทร: 0263-32-2902 แฟกซ์: 0263-32-2904
 URL <http://www.city.matsumoto.nagano.jp/>

ที่มา

ปราสาทมัตสึโมโต้มีที่มาจากปราสาทฟูคาซึที่ถูกสร้างขึ้นในต้นสมัยเอโง(ปี1504-1520)ในยุคที่มีสงคราม ซึ่งเมื่อเข้าสู่ยุคแห่งสงครามแล้วสถานการณ์ในบ้านเมืองมีความวุ่นวายมาก ตระกูลโอคาซาวาระซึ่งดำรงตำแหน่งขุนนางสูง โกะของแคว้นชินาโนะจึงได้ย้ายที่พำนักของคนที่เคยตั้งในเขตอิคาวะ (เขตที่ตั้งอยู่ศูนย์กลางของที่ราบมัตสึโมโต้ซึ่งเรียกในสมัยนั้นว่าชินาโนะฟูซุ) ไปยังเขตฮาซาชิซึ่งตั้งอยู่ในเชิงเขาภาคตะวันออกเฉียง และบรรดาคำรับใช้ก็ได้พากันสร้างปราสาททรงโอบรอบปราสาทฮาซาชิเพื่อปกป้องปราสาทหลักด้วย ซึ่งปราสาทฟูคาซึที่ถูกสร้างขึ้นในช่วงเดียวกันตรงกับด้านหน้าปราสาทฮาซาชิเพื่อปกป้องปราสาทหลักเช่นกัน จากนั้นจึงเก็บทาเคดะแห่งแคว้นคาอินันได้มาจับปล้นกาโคกิ โอคาซาวาระและยึดครองบริเวณนี้เพื่อเป็นฐานที่มั่นในการปกครองแคว้นชินาโนะ แต่หลังจากนั้นในสมัยเท็นโชปีที่ 10 (ปีค.ศ.1582) ซาดาโยชิ โอคาซาวาระได้ปราสาทฟูคาซึกลับคืนมาโดยฉวยโอกาสความวุ่นวายเมื่อเหตุการณ์ที่วัดฮอนอินเกิดขึ้น และเปลี่ยนชื่อปราสาทนี้เป็นปราสาทมัตสึโมโต้

การก่อสร้างเห็นหุ(หอปราสาท)

ในสมัยเท็นโชปีที่ 18 (ปีค.ศ.1590) ฮิดะโยชิ โทโยโทมิได้รวมประเทศให้เป็นปึกแผ่นหลังโจมตีปราสาทโอคาวาระและเอาชนะอุจินาโอะโฮโจแล้วสั่งให้อิเอยาสุ โทคุกาวะโยชิย้ายไปยังภาคคันโต (ภาคตะวันออกเฉียง) ในขณะที่เดียวกันตระกูลโอคาซาวาระซึ่งเป็นผู้ครองปราสาทมัตสึโมโต้ได้ย้ายไปชิโมอุสะตามอิเอยาสุ ฮิดะโยชิจึงสั่งให้คาสึมาสะ อิชิคาวะโยชิย้ายไปยังปราสาทมัตสึโมโต้ จากนั้นคาสึมาสะและยาสึนากะ อิชิคาวะซึ่งเป็นพ่อลูกนั้นพยายามทุ่มเทบริหารจัดการปราสาทและเมืองรอบปราสาทอย่างเต็มที่ โดยในสมัยของยาสึนากะได้สร้างหอปราสาท 3 หลัง ได้แก่ เท็นชู (หอปราสาท), อินุอิ โคะ เท็นชู (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) และวาดริ ฮาคุระ (หอเชื่อม) รวมทั้งโกเต็น (วัง), โทโคะมง (ประตูกลาง), คุโระมง (ประตูคู่), ฮาคุระ (หอ), โฮริ (กุปราสาท) และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เพื่อป้องกันและรักษาขมมารุ (บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นใน) และนิโนะมารุ (บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นที่ 2) อีกทั้งให้บรรดานักกรบรวมตัวอยู่ที่ซันโนะมารุ (บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นที่ 3) ด้วย นอกจากนี้ยังจัดพื้นที่เมืองรอบปราสาทเพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานปราสาทมัตสึโมโต้ในฐานะปราสาทยุคใหม่ ทั้งนี้เชื่อกันว่าหอปราสาทมัตสึโมโต้ถูกสร้างขึ้นในสมัยขุนโรคุปีที่ 2 ถึง 3 (ปีค.ศ. 1593-4) ซึ่งเป็นสมัยที่ยาสึนากะครองปราสาท

มีทัศนียภาพที่ลộng lẫy มีเอกลักษณ์โดดเด่นสมเป็นปราสาท 5 ชั้น ที่เก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่น ที่ยังคงหลงเหลือให้เห็นจวบถึงปัจจุบัน รวมทั้งในบริเวณยังมีจุดต่าง ๆ ที่ดงามทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อีกด้วย

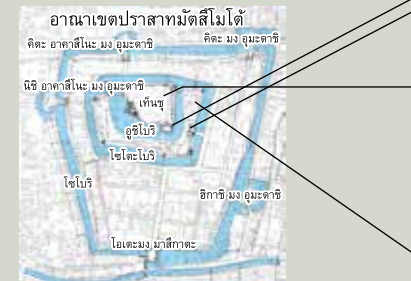
คูโรมะง (ประตูค้ำ)

คูโรมะง(ประตูค้ำ)เป็นประตูทางเข้าหลักของสมมารุ(บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นใน)โดยประกอบด้วยฮายารุมะง(ประตูหอน)และมาสึกาตะ(ซุ้มประตูสี่เหลี่ยม)ที่ถือว่าเป็นจุดสำคัญในการป้องกันสมมารุ ทั้งนี้ประตูที่หิ้ง(ฮายารุมะง)ถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยโชวะปีที่ 35 (ปีค.ศ.1960) ส่วนประตูที่สองกับโซโคเบอิ(รั้วข้างประตู)นั้นถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยเฮเซปีที่ 2 (ปีค.ศ.1990)

โทโคมะง (ประตูลูก)

โทโคมะง(ประตูลูก)และมาสึกาตะ(ซุ้มประตูสี่เหลี่ยม) ถูกสร้างขึ้นเมื่อราวในสมัยบุนโรคุปีที่ 4 (ปีค.ศ.1595) โดยมีโทโคโร (หอกกลาง) สร้างบนกำแพงหินด้านเหนือเพื่อส่งสัญญาณบอกช่วงเวลาต่างๆ รวมทั้งช่วงที่มีโรคเข้าปราสาทหรือเวลาถูกเงินเป็นต้น ทั้งนี้ประตูนี้ถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยเฮเซปีที่ 1 (ปีค.ศ.1999)

ซากของสมมารุโกเต็น (บริเวณวังชั้นใน)

บริเวณวังชั้นในนี้ได้สร้างขึ้นหลังจากสร้างตัวปราสาทเสร็จสิ้นเพื่อเป็นที่พักอาศัยของขุนนางและเป็นที่ว่าการแคว้นด้วย จึงนับว่าเป็นศูนย์กลางของงานบริหารราชการ แต่ที่กระนั้นก็ได้ถูกเผาไหม้เมื่อสมัยเอโดะปีที่ 12 (ปีค.ศ.1727) และหลังจากนั้นก็ไม่ได้สร้างขึ้นใหม่

บุคคลอุทิศตนในการทุ่มเทอนุรักษ์หอปราสาท (ทั่นซุ)

หลังสมัยเมจิปราสาทมัตสึโมโต้ก็ได้เผชิญโชคชะตาดานเลวร้ายถูกขายทิ้งและทำลายภายใต้ัน โคมะยาชิและทรพีสินเก่าในสมัยนั้นแต่ด้วยความพยายามทุ่มเทของเรียวโซ อิชิดะวะและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นห่วงต่อโชคชะตาของหอปราสาทที่ถูกประยุไป ในที่สุดก็สามารถซื้อหอปราสาทกลับคืนมาได้สำเร็จโดยผ่านอุปสรรคและความยากลำบากต่าง ๆ เพื่อที่จะอนุรักษ์หอปราสาทไว้ แต่กระนั้นหอปราสาท ก็ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้รกร้างและเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา จากนั้นอุริชิ โคมะยาชิผู้เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมมัตสึโมโต้ ได้ริวกักงวลกับสภาพดังกล่าวจึงได้ช่วยกันจัดตั้งสมาคมอนุรักษ์หอปราสาทร่วมกับคนอื่น ๆ เมื่อสมัยเมจิที่ 34 (ค.ศ.1901) เพื่อบูรณะซ่อมหอปราสาทโดยการบูรณะซ่อมแซมครั้งใหญ่นี้ใช้เวลาลง 11 ปีและกอบกู้วิกฤตของหอปราสาทที่ใกล้จะพังทลาย เอาไว้ได้ในที่สุด

ซากของโนโนมารุโกเต็น (บริเวณวังชั้นที่ 2)

หลังจกสมมารุโกเต็น (บริเวณวังชั้นใน) ถูกเผาไหม้แล้ว ที่ว่าการแคว้นก็ได้ถูกย้ายมาที่บริเวณวังชั้นที่ 2 และใช้เป็นที่ส่วนกลางในการปกครองท้องถิ่นจนถึงสิ้นสมัยเอโดะ ทั้งนี้ซากของวังนี้ถูกปลูกพบตั้งแต่สมัยโชวะที่ 54(ค.ศ.1979)โดยใช้เวลาปลูก 6 ปี และจัดเป็นอุทยานประวัติศาสตร์โดยพื้นที่ปูพื้นที่ให้เป็นที่รับ

ทั่นซุ (หอปราสาท) สีดำที่มั่นคงแข็งแรงสำหรับยามสงคราม และทัตสึมิชิเกะ ยาคุระ (หอด้านตะวันตกเฉียงใต้) และชิคิมิ ยาคุระ (หอชมดวงจันทร์) อันงดงามที่ถูกสร้างขึ้นยุคบ้านเมืองสงบสุข ภายหลังทอดเทคนิคสถาปัตยกรรมก่อสร้างชั้นเยี่ยมอันหลายหลากมากมายมาจนถึงปัจจุบัน

ห้องมิดที่ไม่มีหน้าต่าง อยู่ชั้น 3 ของทั่นซุ (หอปราสาท) หามองหอปราสาทจากภายนอกดูเหมือนมี 5 ชั้นแต่ันที่จริงภายในห้องทั้งหมด 6 ชั้น เพราะชั้นนี้จะไม่เห็นจากภายนอกซึ่งถือว่าเป็นห้องที่ปลอดภัยที่สุด ดังนั้นเมื่อมีสงครามเหล่าซามูไรจึงมารวมตัวกันเพื่อใช้เป็นห้องลับจากศัตรูเนื่องจากเป็นห้องมิด โดยมีแสงแดดเข้าจากโคงไม้ไผ่รั้วกันที่เรียกว่าคิสิระ โทซางาคันได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

หน้าต่างที่มีลักษณะเฉพาะตัว อยู่ชั้น 2 ของทั่นซุ (หอปราสาท) ห้องนี้สว่างกว่าห้องอื่นเนื่องจากมีหน้าต่างมากที่มีโคงไม้ไผ่รั้วกันที่เรียกว่าบุชะมาโค (หน้าต่างไม้กรบ) อยู่ 3 ด้าน คือ ตะวันออก ตะวันตกและใต้ โดโซชั้นนี้แบ่งออกเป็น 4 ห้อง เชื่อกันว่าเป็นห้องรวมพลของเหล่าซามูไรที่เรียกว่าบุชะดามาริ

คลังเก็บอาวุธปืนของปราสาทมัตสึโมโต้ อยู่ชั้น 2 ของทั่นซุ (หอปราสาท) เป็นห้องที่เก็บรักษาปืนไฟและเอกสารอันมีค่า ที่เกี่ยวข้องกับต่าง ๆ ที่ได้ร้อมรบจากมิชิซึเกะและทาโกโตะ อาคาบะนะซึ่งเป็นคู่มือการยุทธ์ลับที่คิดค้นโดยมัตสึโมโต้

หอ 2 หลังที่สร้างต่อเติมทีหลังในช่วงที่บ้านเมืองสงบสุข ทัตสึมิชิเกะ ยาคุระ (หอด้านตะวันตกเฉียงใต้) หอที่อยู่ด้านตะวันตกเฉียงใต้ (เรียกว่า ทัตสึมิ) ของทั่นซุ (หอปราสาท) ถูกสร้างขึ้นพร้อมและติดกับชิคิมิ ยาคุระ (หอชมดวงจันทร์) ในสมัยคังเอ ประอบเป็นสองชั้น โดโซชั้น 1 มีหน้าต่างทรงที่เรียกว่าบุชะมาโคส่วนชั้น 2 มีหน้าต่างรูปหัวดอกที่เรียกว่าคาโอมายาโคะมีประตูเลื่อนสองบานด้านในที่คิดแปลงสร้างไว้เพื่อระบายน้ำฝน

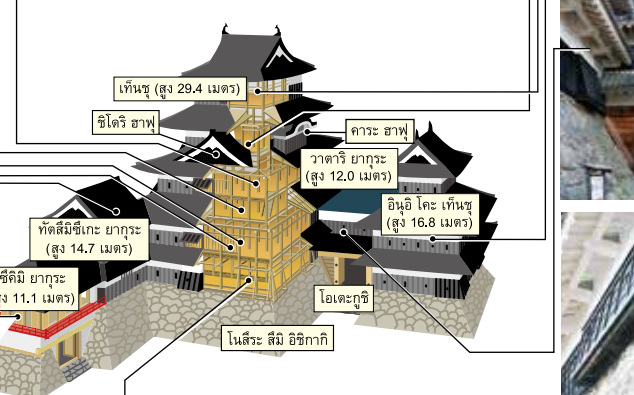
ชิคิมิ ยาคุระ (หอชมดวงจันทร์) หอสำหรับชมดวงจันทร์ ซึ่งเป็นหอเปิดโล่งลมพัดผ่านจาก 3 ทิศ (เหนือ, ตะวันออกและใต้) เมื่อเอาระลุเดือนที่มีจันทร์หลายๆ ชื่ออยู่ด้านบนที่เรียกว่าโมราวาโคะทั้งสามด้านออก มวลดุเลียงสิแดงรอบหอรบทั้งหกด้านรูปห้องี่รวมกันแล้วดูเหมือนได้ถูกเปิดให้โล่งสร้างบรรยากาศต่างจากทั่นซุ (หอปราสาทใหญ่), อินุอิ โคะ ทั่นซุ (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) และ วาดาริ ยาคุระ (หอเชื่อม) ด้วย

บันไดชั้นไปขึ้น 6 อยู่ชั้น 5 ของทั่นซุ (หอปราสาท) เชื่อกันว่าเสาหลัก ๆ มารวมตัวจัดประชุมแผนการสู้รบในพื้นที่นี้ และเนื่องจากเพดานชั้นนี้มีความสูง 4.54 เมตรซึ่งสูงกว่าชั้นอื่น ดังนั้นจึงมีแค่บันไดชั้นนี้เท่านั้นที่มีราชนับบันไดทำให้บันไดชั้นนี้ไม่ร้อนมากเท่าชั้นอื่น

โกสะ โนะ มะ (ห้องพักขุนนางผู้ครองปราสาท) อยู่ชั้น 4 ของทั่นซุ (หอปราสาท) ห้องรูปแบบโซอินของชั้นนี้ใช้เป็นที่พักนัก (เรียกว่าโกสะ โนะ มะ) ของขุนนางผู้ครองปราสาทจากอุจิน ซึ่งห้องนี้มีเพดานสูงและแสงแดดเข้าจากทั้งสี่ด้าน โดยเสาห้องนี้ส่วนด้านจากคันทันอิ (คันทันไซเทรซ) และผ่านการไลศด้วยกบ อีกทั้งยังมีผืนเล็กที่อยู่ระหว่างกรอบประตูด้านบนและเพดานด้วย ซึ่งถือว่าเป็นห้องที่ถูกสร้างขึ้นอย่างพิถีพิถัน

เสาต่าง ๆ ที่ใช้ ในชั้น 1 ของทั่นซุ (หอปราสาท) วัสดุที่ใช้ทำเสาเหล่านี้มีทั้งต้นสนสนลัด, ต้นโอโนกิและต้นสนเป็นต้น โดยเชื่อกันว่าชั้นนี้เคยเป็นห้องเก็บอาหาร, อาวุธ และดินปืนมาก่อน

ชั้นบนสุด อยู่ชั้น 6 ของทั่นซุ (หอปราสาท) ชั้นนี้ใช้เป็นหอสังเกตการณ์ศัตรูเรียกว่าโมโรชะนะรูบ เพดานของชั้นนี้มีคาบรูปอินเงะ (เหมือนเชือกพันเกลียว) พื้นประกบกันเป็นเกลียววน โดยตรงกลางเพดานมีภาพเจ้าพิทักษ์ปราสาทมัตสึโมโต้ที่เรียกว่าโมโรคุ ยาจิน (เทพเจ้าคนที่ 26) ประดิษฐานไว้ด้วย

มารุตะ บาริระ (เสาไม้ซุง) ที่อินุอิ โคะ ทั่นซุ (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) ภายในอินุอิ โคะ ทั่นซุใช้มารุตะ บาริระ (เสาไม้ซุง) หลายๆ ต้น โดยเสาไม้ซุง 12 ต้นที่ชั้น 3 และชั้น 4 นั้นมีมาตั้งแต่สมัยก่อสร้างปราสาทครั้งแรกเมื่อกว่า 400 ปีที่แล้ว

วาดาริ ยาคุระ (หอเชื่อม) ซึ่งเป็นทางเข้าสู่ทั่นซุ (หอปราสาท) เป็นหอที่เชื่อมระหว่างทั่นซุและอินุอิ โคะ ทั่นซุ (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) โดยประตูทางเข้าของทั่นซุที่เรียกว่าโอตะกุชินั้นมีบานประตูแข็งเกร็ง ศัตรูจึงกล้าเข้าข้างในได้ยาก ส่วนชั้น 2 แสดงวัตถุต่างๆ เช่น กระเบื้องหลังคาหอปราสาท สลักตะปูแบบญี่ปุ่นที่ช่างตีเหล็กได้ตีออกมาได้ทีละตัว ๆ เป็นต้น

อิชิโอโดชิ (ช่องปล่อยหิน) และซามะ (ช่องยิงธนูและปืน) ในหอปราสาททั่นซุ สามารถชมรูปแบบการสู้รบ โดยได้เป็นอาวุธหลักชุดที่มีสงครามและแบบต่าง ๆ ของตัวปราสาทเช่นกำแพงหนังกา ซองอินซุที่เรียกว่าซาซามะและช่องยิงปืนที่เรียกว่าปีโปะมาะรวม 115 ช่อง ส่วนชั้น 1 ของทั่นซุ (หอปราสาท), อินุอิ โคะ ทั่นซุ (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) และวาดาริยาคุระ(หอเชื่อม) นั้นมีช่องปล่อยหินที่เรียกว่าอิชิโอโดชิ ซึ่งช่องอิชิโอโดชินี้มีไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ศัตรูปืนกำแพงหินอีกทั้งเป็นป้อมปราการที่มีประสิทธิภาพในการโจมตี สามารถยิงปืนได้เหมือนช่องซามะด้วย เป็นป้อมปราการที่มีประสิทธิภาพในการโจมตี

เท็นโปซามะ (ช่องยิงธนู)
ยาซามะ (ช่องยิงธนู)